

عنوان مقاله:

بررسی رابطه ی اختلال سلوک و پرخاشگری نوجوانان پسر

محل انتشار:

اولین همایش ملی آسیب شناسی روانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فرشته ایزدی - کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج

نظیر مظفری - دکترای روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

هوشنگ جدیدی - استادیار روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج

خلاصه مقاله:

اختلال سلوک طیف گسترده ای از رفتارهای ضداجتماعی را دربرمی گیرد که نرخ فراوانی آن در میانه های دوره ی کودکی و دوران نوجوانی است بیشتر است و سبب انجام رفتارهای مخرب و آزاردهنده و نگرانیهای اجتماعی میشود. پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه ی اختلال سلوک و پرخاشگری دانش آموزان مقطع متوسطه ی دوره ی اول انجام گرفت. با بهره گیری از روش همبستگی، از میان ۴۵۰۳ نفر دانش آموزان پسر ناحیه یک شهر سنندج در سال تحصیلی ۹۹-۱۳۹۸، با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای، ۳۱۰ نفر انتخاب شدند. جهت گردآوری داده ها از پرسشنامه ی علائم مرضی اختلال سلوک فیشر و لوکاس و پرسشنامه ی پرخاشگری باس و پری استفاده شد. نتایج تحلیل همبستگی نشان داد که بین اختلال سلوک و پرخاشگری رابطه ی مثبت معناداری وجود دارد. از یافته های پژوهش میتوان جهت پیشگیری و مداخله ی به موقع مبتلایان به اختلال سلوک بهره گرفت.

کلمات کلیدی:

اختلال سلوک، پرخاشگری، نوجوانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1222590>

